

[Ministeren for Grønland]

løse problemet, så vi gør alt, hvad der er menneskeligt muligt, for at redde den arbejdsplads. Jeg er i dette øjeblik rimelig optimistisk, og om 24 timer vil vi have et præcist svar på, om vores bestræbelser lykkes eller ej.

Det andet punkt, jeg havde en bemærkning til, var den kryolitsag, som jo er afsluttet, forstået på den måde, at der blev afsat et beløb på 50 mill. kr. til grønlandsrelevante formål, og disse penge samarbejder vi med landsstyret om anvendelsen af. De vil først og fremmest komme sundhedssektoren og boligsektoren til gode.

Det tredje punkt var den såkaldte Thulesag. Også dér kan jeg sige, at vi meget intenst arbejder på, at der skal være et så godt forhold mellem Thule Air Base og lokalbefolkningen som overhovedet muligt, og at lokalbefolkningen skal have gavn og glæde af, at Thule Air Base findes dér. Det er ikke mere end 14 dage siden, jeg havde møde med kommunalbestyrelsen og borgmesteren fra Thule. Jeg har besøgt Thule i forbindelse med denne sag, og der sker en positiv udvikling i den uge for uge.

Endelig havde hr. Preben Lange nogle forholdsvist kritiske bemærkninger om en idé, der er kaldt for et polarinstitut. Jeg skal ikke begynde en debat om det, men bare sige, at en del af Grønlandsministeriets opgaver er, at vi har det, der hedder kommissionen for videnskabelige undersøgelser i Grønland. Det er vores opgave også at tage os af forskningsmæssige forhold i Grønland. Det er en opgave, der måske ikke har været prioriteret højt nok i en tid, og som jeg mener skal prioriteres højere. Det betyder ikke et nyt, stort, forkromet og dyrt institut, men betyder, at kommissionen for videnskabelige undersøgelser i Grønland skal styrkes. Jeg ville mene, jeg ikke levede op til mit ansvar som minister for Grønland, hvis jeg ikke gjorde opmærksom på, at der er meget store muligheder for Danmark i den arktiske forskning som sådan, og det er denne arktiske forskning, vi vil forsøge at styrke. Jeg er ikke i tvivl om, at fremtiden bogstavelig talt ligger mod nord, og det må være en opgave, hvor vi har en speciel nicheforskningsmulighed.

Må jeg endelig sige, at jeg altså glæder mig over den positive tone, der var i hr. Preben Langes indlæg, og at jeg håber, den vil kunne omsættes til, at vi begge positivt vil

arbejde med den store opgave, som det kommende finansår vil bringe, nemlig arbejdet med at overføre Grønlands tekniske Organisation plus boligsektoren til Grønlands landsstyre. Det tager vi fat på i begyndelsen af januar 1986, hvor jeg rejser til Godthåb, for at vi kan tage forhandlinger om dette emne.

Finansministeren (Palle Simonsen):

Det er vist ikke for optimistisk, at jeg indleder med at konkludere, at vi i dag får finanslovforslaget vedtaget med et overvældende flertal. Det er regeringen naturligvis meget tilfreds med, og vi er i særdeleshed tilfredse, fordi den gennemføres inden for den ramme, som hele tiden har været målsætningen i forbindelse med udgiftspolitikken.

Der er ikke stillet mange spørgsmål i dag, så jeg håber også, man vil have forståelse for, at jeg ikke står her og kommer med bemærkninger til hver enkelt ordfører. Det giver mig til gengæld lejlighed til at fremsætte nogle mere generelle betragtninger til nogle af de temaer, der har været fremme i dag. Debatten er naturligvis præget af to ting: for det første den almindelige samfundsøkonomiske udvikling, for det andet den justering af den økonomiske politik, som vi inden så farlig længe skal stemme om her i folketinget.

Hr. Svend Auken var jo meget kry i dag, og jeg fik den opfattelse, at kryheden først og fremmest havde sin baggrund i kommunalvalget; det var jo ikke mindst de mange nye socialdemokratiske borgmestre, man har fået, der gav optimisme. Hvis man skal prøve at drage nogle konsekvenser med henblik på, hvad der senere kan ske i folketinget, er det ikke normalt noget, man opgør i forhold til antallet af borgmestre.

Jeg forstår sådan set ikke, hvordan socialdemokratiet og hr. Svend Auken kan være så optimistisk. Hvis vi sådan ganske kort ser på socialdemokratiets resultat ved amtsrådsvalget, viser det sig, at der faktisk var en lille tilbagegang i forhold til valget i 1981. Dengang havde socialdemokratiet et meget dårligt valg sammenlignet med 1978, og når man så tager i betragtning, at socialdemokratiet for øjeblikket er i opposition og har frit løb, synes jeg egentlig ikke, der er noget at